

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Михайла Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
16 жовтня 2019 року
№ 276-1(II)/2019

Справа № 3-241/2019(5464/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Михайла Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Курочка М.І. з клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 22 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон), відповідно до яких перерахунок пенсій особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України (міліції), які мають право на пенсійне забезпечення або одержують пенсію на умовах Закону, здійснюється з урахуванням видів грошового забезпечення, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій у розмірах, встановлених законодавством для поліцейських.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Курочка М.І. є пенсіонером органів внутрішніх справ України з 2013 року та отримує призначену пенсію за вислугу років на підставі Закону. З огляду на те, що ліквідаційна комісія Управління Міністерства внутрішніх справ України у Львівській області (далі – Управління) видала Курочці М.І. довідку для перерахунку призначеної йому пенсії без включення до грошового забезпечення надбавки за виконання особливо важливих завдань, а також з зазначенням зменшеної суми премії, Курочка М.І. звернувся до Львівського окружного адміністративного суду з позовом до Управління про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії.

Львівський окружний адміністративний суд розглянув справу за правилами спрощеного провадження і рішенням від 5 березня 2019 року у задоволенні позову відмовив. Зазначене рішення Курочка М.І. оскаржив до Восьмого апеляційного адміністративного суду. Цей суд, керуючись висновками Верховного Суду при розгляді зразкової справи № 802/2196/17-а, викладеними у постанові Верховного Суду від 12 грудня 2018 року,

постановою від 11 червня 2019 року апеляційну скаргу залишив без задоволення.

Не погоджуючись з рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, Курочка М.І звернувся до Верховного Суду, який ухвалою від 5 серпня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання стверджує, що неоднозначний зміст положень частини третьої статті 63 Закону „призводить до його тлумачення державними органами та судами загальної юрисдикції таким чином, що порушує конституційні права громадян“, визначені оспорюваними положеннями Закону зміни складових щодо видів грошового забезпечення при перерахунку призначеної пенсії працівникам міліції (нині – поліції), зокрема невключення надбавки за виконання особливо важливих завдань під час проходження служби при перерахунку призначеної пенсії вказаній категорії пенсіонерів, звужує зміст та обсяг його права „на заслужену і справедливу пенсію“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність положень частини третьої статті 63 Закону, обмежився лише цитуванням норм Конституції України, Закону, юридичних позицій Конституційного Суду України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів, інших нормативно-правових актів, посилення на рішення Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Крім того, аналіз матеріалів конституційної скарги дає підстави для висновку, що Курочка М.І. висловив міркування щодо неправильного, на його думку, тлумачення і застосування оспорюваних положень Закону Восьмим апеляційним адміністративним судом в остаточному судовому рішенні у його справі та Верховним Судом у зразковій справі. Однак вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Михайла Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 63

Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**